

1. Големият победител

Спечелих Слънчо на рождения ген на Джими Фарго. Всички груги получиха златни рибки в найлонови пликчета. Спечелих го, като отгатнах, че в буркана на госпожа Фарго има триста четиридесет и осем желирани бонбона. После тя ни призна, че всъщност били четиристотин гвайсет и три. Ама все пак аз съм бил най-близо до точния отговор. „Големият победител е Питър Уорън Хачър“, обяви госпожа Фарго.

Отначало ми стана криво, че си нямам и аз златна рибка. После Джими ми връчи един стъклен аквариум. В него имаше вода и три големи камъка. На най-големия спеше мъничка зелена костенурка. Всички груги геца си погледнаха

рибките. Знаех какво си мислят. И те искаха да получат същото като мен.

Кръстих си костенурчето Слънчо, докато се прибирах от рождения ген. Аз живея на Шейсет и осма улица, номер 25. Стара кооперация, но пък имаме един от най-хубавите асансьори в Ню Йорк. Целият е в огледала. Можеш да се видиш от всеки ъгъл. Има и мека сегалка с възглавничка, ако си уморен и не ти се стои прав. Асансьора го кара един чичо на име Хенри Бевълхаймър. Той ни дава да му викаме Хенри, защото Бевълхаймър е много трудно за произнасяне.

Нашият апартамент е на дванайсетия етаж. Но това няма нужда да го казвам на Хенри. Той вече го знае. Всички в блока познава. Толкова е умен! Даже знае, че съм на девет и че уча в четвърти клас.

Веднага му показах Слънчо.

– Спечелих го на рожден ген – викам. А пък той се усмихна:

– Изненада за майка ти.

Прав беше. Майка ми наистина се изненада. Направо зяпна, като ѝ казах: „Гледай какво получих на рождения ген на Джими Фарго“ и вдигнах костенурчето да го види.

– Вече го кръстих... Слънчо! Не е ли супер име за костенурка?

Майка ми се намръщи.

– Не ми харесва как мирише.

– В какъв смисъл? – попитах аз. Доближих си носа и погуших. Миришеше си съвсем костенурски. „Значи Слънчо мирише на костенурка – помислих си. – Така и трябва. Той си е точно това!“

– И освен това няма да се грижа за него – го бави майка ми.

– Разбира се – отговорих аз. – Той си е мое костенурче. Аз ще се грижа за него.

– Ще му сменяш водата, ще му чистиш аквариума, ще го храниш и така нататък? – попита тя.

– Да – отвърнах. – И не само това. Ще се погрижа да бъде щастлив!

Тук майка ми издаде някакъв странен звук. Приличаше малко на стон.

Отидох в стаята си. Сложих Слънчо на шкафчето. Опитах се да го погая и да му кажа, че ще му бъде хубаво с мен. Само гето костенурките не са лесни за галене. Не са мекички, нито пухкави, не те близкат или нещо таква. И все пак най-накрая си имах свой домашен любимец.

По-късно, като сягах на масата за вечеря, мама каза:

– Мирише ми на костенурка. Питър, иди да си изтъркаш ръцете!

Някои ще решат, че майка ми е най-големият ми проблем. Нали не обича костенурки, и все ме кара да си търкам ръцете. Това не значи само да ги полей с течаща вода. Да ги изтъркам, значи да използвам сапуна и да ги трия една в друга. После трябва да ги изплакна и подсуша. Вече знам. Достатъчно често съм го чувал!

Но майка ми не е най-големият ми проблем. Нито пък баща ми. Той постоянно гледа реклами по телевизията. Това е, защото работи в рекламния бранш. Напоследък любимата му е една за сокчетата „Сокч-О“. Сам я е измислил. И президентът на фирмата „Сокч-О“ толкова я харесал, че му пратил цял кашон сокчета, за да си ги пием вкъщи. Представете си комбинация от портокал, ананас, грейпфрут, круша и банан. (Честно казано, госта ми писна от тях.) Но и „Сокч-О“ не ми е най-големият проблем.

Най-големият ми проблем е брат ми, Фаръл Дрексъл Хачър. На две и половина е. Всички му викат Фъстъчето. Малко ми е жал как ще

порасне с име като Фъстъчето, ама си мълча.
Не е моя работа.

Фъстъчето все ми се пречка. И каквото види, все ще обърка. А като се ягоса, се тръшка на пога и почва да пици. И освен това рита. И угря с юмруци. Истински го харесвам само докато спи. Тогава смуче четирите пръстчета на лявата си ръка и издава едни сърбащи звуци.

Когато Фъстъчето видя Слънчо, каза:

– О... яааа!

А аз му викам:

– Това е моето костенурче, ясно? Моето!
Няма да го пипаш.

– Не пип – каза Фъстъчето. После взе да се смее като откачен.